

לְאִמִּיהַ מִטְרוּנִיתָא דְתַרְבִּי לִיהַ, וְתוֹלִיף לִיהַ אֲרַחֵי
 מִתְתַקְנֵן. וּמָנָא חָדָא חָב לְגַבֵּי אַבוּהַ, אָתָא אַבוּהַי
 וְאַלְקֵי לִיהַ, וְלִבְתֵּר אַעְפֵּר עַל חוּבִיהַ. תָּב
 כְּמִלְקַדְמִין וְחָב לְאַבוּהַ, וְאַפְקִיָּה אַבוּהַ מִבֵּיתִיהַ,
 וְאַרְגִּיז עָלֶיהַ, נֶפֶק הֵהוּא בְּרָא מִבֵּיתִיהַ.

וּבְאַתֵּר דִּיִּהְדּ בְּאַרְחַ קְשׁוּט, וִיְהִא זַפְּאָה בְּדָקָא
 יְאוּת, בְּגִין דִּישְׁמַע מִלְכָּא אַבוּהַ, וִיְהִא
 תִּיאֻבְתִּיהַ עָלֶיהַ. מָה עֵבֵד. אָמַר הוּאִיל וְנִפְקֵנָא
 מִהִיכְלָא דְאַפָּא, אַעְבִּיד מִכָּאן וְלַהֲלָאָה כָּל מָה
 דְאַנָּא בְּעִי. מָה עֵבֵד. אָזַל וְאַתְחַפֵּר בְּזוּגוֹת,
 וְאַתְלַכְלֹךְ בְּלִכְלוּכָא דְטַנוּפָּא בְּחַדֵּיִהוּ, וְלֹא הָוָה
 מִשְׁתַּבַּח אֱלֹא בְּחַדֵּיִהוּ, בְּחַבּוּרָא דְלַהוֹן.
 דְּמִטְרוּנִיתָא אִמִּיהַ פְּקֻדַת בְּכַל יוֹמָא עַל הֵהוּא
 בְּרָא, וַיִּדְעַת דְּבָרָה בְּחַדֵּי זוּגוֹת אֶתְחַפֵּר, וְכָל
 חַבְרוֹתָא דִּידִיהַ בְּחַדֵּיִהוּ הָנוּת. שְׂרִיאַת לְמַבְכֵּי,

 לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

בְּרֵאוּי כְּדִי שִׁישְׁמַע אֲבוּי הַמֶּלֶךְ וְתַהֲוָה
 עָלָיו תְּשׁוּקָתוֹ – מָה עֲשֶׂה? אָמַר, הוּאִיל
 וַיִּצְאֵתִי מִהִיכַל אֲבִי, אַעֲשֶׂה מִכָּאן
 וְהִלְאָה כָּל מָה שְׂאֵנִי רוּצָה. מָה עֲשֶׂה?
 הֶלֶךְ לְהַתְחַפֵּר לְזוּגוֹת, וְהַתְלַכְלֹךְ
 בְּלִכְלוּךְ וְטַנְפַת עִמָּן, וְלֹא הָיָה נִמְצָא
 אֱלֹא עִמָּן בְּחַבּוּר שְׁלֵהוֹן. כְּשֶׁהִגְבִּירָה
 אִמּוֹ פְּקֻדַת בְּכַל יוֹם עַל אוֹתוֹ הַבֵּן

אוֹתוֹ אֶהְבֵּת נַפְשׁ, וּמִתוֹךְ אֶהְבֵּתוֹ נִתֵּן
 אוֹתוֹ לְאִמּוֹ הַגְּבִירָה שְׁתַּגְּדֵל אוֹתוֹ
 וְתַלְמֵד אוֹתוֹ דְרָכִים מִתְקַנּוֹת. פַּעַם אַחַת
 חָטָא לְאֲבוּי, בָּא אֲבוּי וְהִלְקָה אוֹתוֹ,
 וְאַחַר כֵּן עָבַר עַל חָטְאוֹ. שָׁב בְּמִקְדָּם
 וְשׁוּב חָטָא לְאֲבוּי, וְהוּצִיא אוֹתוֹ אֲבוּי
 מִבֵּיתוֹ וְרָגַז עָלָיו. יִצָּא אוֹתוֹ בֵּן מִבֵּיתוֹ.
 וּבְמִקְוֹם שְׁיִלְךְ בְּדֶרֶךְ אִמַּת וַיְהִיהַ עַדִּיק

וְלֹאֲתִמְרָא עַל בְּרָה.

יֹמָא חַד עָאל מִלְפָּא לְגַבְהָ, חָמָא לָהּ דְּאִיהִי
 מִבְּנֵה. שְׂאִיל לָהּ עַל מָה אֶתְּ בַּנְּאֵת.
 אֲמָרָה וְלֹא אֲבַנְהָ, דְּהָא בְּרַנָּא לְבַר מְהִיכְלָא
 דְּמִלְפָּא. וְלֹא דִי דְּהוּא לֹא יְתִיב בְּהִיכְלָא דְּמִלְפָּא,
 אֲלָא דְּהוּא יְתִיב בְּהִדִּי זִנּוּת. מַה יִּמְרוּן כָּל בְּנֵי
 עֲלָמָא, בְּרִיָּה דְּמִלְפָּא אִיהוּ דִּיתִיב בְּנֵי זִנּוּת.
 שְׂרִיאֵת לְמַבְנֵי, וְלֹאֲתִחְנֵנָּא לְמִלְפָּא.

אֲמַר מִלְפָּא, בְּנִינְךָ אֶהְדֵּר לִיָּהּ, וְאַנְתָּ עֲרַבָּא
 דִּילִיָּהּ. אֲמַרְתָּ הָא וְדָאִי. אֲמַר מִלְפָּא
 הוֹאִיל וְכַךְ הוּא, לֹא אֲעֲטְרִיךָ לְאֶהְדֵּרָא לִיָּהּ
 בִּימְכָא בְּאֲתַנְלִיָּא. דְּכַסּוּפָּא דִּילָן אִיהוּ לְמַהֲךָ
 בְּנִינִיָּה לְבֵי זִנּוּת. וְאִי לֹא הָוִי כְּגִוּוּנָא דָּא, דְּטַנְפָּ
 גְּרַמִּיָּה חָכִי וְחַלְלִי יְקָרִי. הוֹינָא אֲנָא, וְכָל חֵיילִין

לשון הקודש

שְׂכָן הַמְּלָךְ יוֹשֵׁב בְּבֵית זִנּוּת? הַתְּחִילָה
 לְכַבּוֹת וְלְהַתְחַנֵּן לְמִלְכָּה.
 אֲמַר הַמְּלָךְ: בְּשִׁבְלֶךָ אֶחְזִיר אוֹתוֹ, וְאֶת
 הָעֲרֻבָּה שְׁלוֹ. אֲמָרָה: הָרִי וְדָאִי. אֲמַר
 הַמְּלָךְ: הוֹאִיל וְכַךְ הוּא, לֹא צְרִיךְ
 לְהַחְזִירוֹ בַּיּוֹם בְּגָלוּי, שְׁבוּשָׁה עֲבוּרְנוּ
 לְלֻכַּת בְּשִׁבְלֵי לְבֵית זִנּוּת. וְאִם לֹא הִיָּה
 כְּמוֹ זֶה שְׁטַנְפָּ אֶת עֲצָמוֹ כֶּךָ וְחַלְלִי
 כְּבוֹדִי, הִיִּיתִי אֲנִי וְכָל הַחֵילוֹת שְׁלִי

וְיִודַעַת שְׂבָנָה הַתְּחַבֵּר עִם הַזִּנּוּת וְכָל
 חֲבֻרוֹתוֹ הִיָּתָה עִמָּהּ, מִתְּחִילָה לְכַבּוֹת
 וְלְמַרַר עַל בְּנָה.
 יוֹם אַחַד נִכְנַס אֵלֶיהָ הַמְּלָךְ וְרוּאָה
 אוֹתָהּ בּוֹכָה. שׂוֹאֵל אוֹתָהּ: עַל מָה אֶתְּ
 בּוֹכָה? אֲמָרָה: וְאִיךָ לֹא אֲבַכְהָ, שְׁהָרִי
 בְּגִנּוּ מַחוּץ לְהִיכַל הַמְּלָךְ? וְלֹא דִי שְׂאִינוּ
 יוֹשֵׁב בְּהִיכַל הַמְּלָךְ, אֲלָא שְׁהוּא יוֹשֵׁב
 עִם הַזִּנּוּת! מַה יֹּאמְרוּ כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם –

דִּילִי, אֲזַלִּין בְּנִינִיה בְּכַמָּה יָקָר, בְּכַמָּה בּוֹקִינָם
 קָמִיה, בְּכַמָּה מְאֵי קָרְבָּא, מִימִינִיה וּמִשְׂמָאלִיה,
 עַד דְּכָל בְּנֵי עַלְמָא יִזְדַּעְזְעוּן, וַיִּנְדְּעוּן כֻּלָּא, דְּפָרָא
 דְּמִלְכָּא אִיהוּ. הַשְּׁתָּא בֵּינוּן דְּאִיהוּ טַנְף גְּרַמִּיה,
 וְחִלְל יָקָרִי, אִיהוּ יְהִדֵּר בְּטַמִּירוּ, דְּלֹא יִנְדְּעוּן בִּיה.
 אַחֲדָר לְגַבֵּי מִלְכָּא, יַחֲבִיה לְגַבֵּי אֲמִיה.

לְיוֹמִין סָרַח כְּמִלְקָדְמִין. מָה עֵבֵד מִלְכָּא. אֲפִיק
 לִיה וּלְאֲמִיה בְּחֵדִיה מִגּוּ חֵיכָלָא, אָמַר
 תַּרְוּוּיְכוּן תַּחֲכוּן, וְתַרְוּוּיְכוּן תַּסְפְּלוּן גְּלוּתָא,
 וּמִלְקִיּוּתָא תַּמּוּן. בֵּינוּן דְּתַרְוּוּיְכוּן תַּסְפְּלוּן בְּחֵדָא,
 כִּדִּין יִדְעָנָא דְבָרִי יְתוּב בְּדָקָא חַזִּי.

כִּךְ יִשְׂרָאֵל בְּנֵוֹי דְּמִלְכָּא קִדִּישָׁא אִינוּן. אַחֲתִית לִוּן
 לְמַצְרַיִם. וְאִי תִימָא בְּהָהוּא זְמַנָּא לָא חָאבוּ,
 גְּזָרָה דְּגִזְר קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בֵּין הַבְּתָרִים הָהָא

לשון הקודש

הוציא אותו ואת אמו עמו מתוך ההיכל
 ואמר: תלכו שניכם, ושניכם תספלו את
 הגלות והמלקות שם. בינון ששניכם
 תספלו כאחד, אזי אדע שבני ישוב
 בראוי.

כך ישראל, בני המלך הקדוש הם,
 הוריד אותם למצרים. ואם תאמר
 שבאותו זמן לא חטאו – הגזרה שגזר

הולכים בשבילו בכמה כבוד ובכמה
 הצוצרות לפניו, בכמה פלי קרב מימינו
 ומשמאלו, עד שכל בני העולם יזדעזעו,
 וידעו כלם שהוא בן המלך. עכשו בינון
 שהוא טנף את עצמו וחלל את כבודו,
 הוא יחזר בסתר שלא יפירו בו. חזר
 למלך, ונתן אותו לאמו.
 לימים סרח במקדם. מה עשה המלך?

אֶתְחַוֶּי לְמַחְוֵי קַיִים, וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשַׁנָּה
 לְתַרְיִן מַלְיִן, חַד בְּגִינַן תְּהִיא מְלָה דְאָמַר אַבְרָהָם,
 (בראשית טו) בְּמָה אֲדַע כִּי אִירְשְׁנָהּ, דָּא הוּא
 (דף קפ"ט ע"ב) סְבָה וְעִילָה. אָבֵל עַד דְּנִפְקוּ מִמְצָרִים, לֹא הָווּ גּוֹי,
 וְלֹא אֶתְחַזּוּ בְּדָקָא יְאוּת.

פְּתַח וְאָמַר, (שיר השירים ב) כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין חוֹחִים כֵּן
 רַעֲיָתִי בֵּין הַפְּנוֹת. בְּעָא קְדֻשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 לְמַעְבַּד לֹון לְיִשְׂרָאֵל כְּגוֹנוֹנָא דְלְעִילָא וְלְמַחְוֵי
 שׁוֹשְׁנָה חָדָא בְּאַרְעָא, כְּגוֹנוֹנָא עֲלָאָה. וְשׁוֹשְׁנָה
 דְסִלְקָא רִיחָא, וְאֶתְבְּרִיר מִכָּל שְׂאֵר וּוְרְדִין דְעֲלָמָא,
 לֹא הָווּ אֵלָא תְּהִיא דְסִלְקָא בֵּין חוֹחִים. וְדָא
 אֶרְחָא בְּדָקָא יְאוּת. וְעַל דָּא זְרַע שְׁבַעֲיִן זוּגִין, דִּהְווּ
 שְׁבַעֲיִן נַפְשׁ, וְאֲעִיל לֹון בֵּין חוֹחִים, וְאֵינּוֹן חוֹחִים,
 מִיַּד דִּהְווּ אֵינּוֹן זוּגִין תַּמּוֹן, סְלִיקוּ עֲנַפִּין וְטַרְפִּין
 וְשְׁלִיטוּ עַל עֲלָמָא, וּכְדִין פְּרַחַת שׁוֹשְׁנָה בֵּינֵיהוּ.

לשון הקודש

כֵּן רַעֲיָתִי בֵּין הַפְּנוֹת. רְצָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא לַעֲשׂוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שְׁלֻמְעֵלָה
 וְלַהֲיוֹת שׁוֹשְׁנָה אַחַת בְּאַרְצָן כְּמוֹ
 שְׁלֻמְעֵלָה. וְהַשׁוֹשְׁנָה שְׁמַעְלָה רִיחַ
 וְנִבְחַרְהָ מִכָּל שְׂאֵר הַוְּרְדִים שְׁבַעֲוֹלָם
 אֵינָה אֵלָא אוֹתָהּ שְׁעוּלָה בֵּין חוֹחִים.
 וְזוּ דְרָךְ כְּרָאוּי. וְלִכְּן זְרַע שְׁבַעֲיִם זוּגוֹת,
 שְׁהִיוּ שְׁבַעֲיִם נַפְשׁ, וְהַכְּנִיסָם לְבִין

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים
 הָיְתָה רְאוּיָה לְהַתְקִימ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא הַשְּׁנִית עַל שְׁנֵי דְבָרִים: אֶחָד עַל
 אוֹתוֹ דְבוּר שְׁאָמַר אַבְרָהָם (בראשית טו)
 בְּמָה אֲדַע כִּי אִירְשְׁנָהּ, זוֹהִי סְבָה וְעִילָה.
 אָבֵל עַד שְׁיִצְאוּ מִמְצָרִים לֹא הָיוּ גּוֹי וְלֹא
 הָיוּ רְאוּיִים כְּרָאוּי.

פְּתַח וְאָמַר, (שיר ב) כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין חוֹחִים

כִּי־יִזְכֹּר דְּבַעַת קְדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא לְאַפְקָא שׁוֹשְׁנָה
וְלִקְיֵט לָהּ מִבִּינֵיהוּ, בְּדִין יָבִישׁוּ חוֹחִים,
וְאַזְדְּרִיקוּ, וְאַשְׁתַּצִּיאוּ, וְלֹא אֶתְחַשְּׁבוּ לְכָלוּם.
בְּשַׁעְתָּא דְּאָזִיל לְמַלְקֵט שׁוֹשְׁנָה דָּא, לְאַפְקָא בְּרִיה
בּוֹכְרִיה, בְּהָהוּא זְמַנָּא אָזִיל מְלָפָא גּוֹ כַּמָּה חֵיילִין
רְבִרְבָּנִין וְשְׁלִיטִין, עִם דְּגָלִין פְּרִישָׁן, וְאַפִּיק לְבְּרִיה
בּוֹכְרִיה בְּכַמָּה גְבוּרִין, וְאַיִתִּי לִיה לְהִיכְלִיה, וְיִתִּיב
סְגִי בְּבִי מְלָכָא.

כִּי־יִזְכֹּר דְּחַב לְגַבִּי אֲבוּהָ, אוֹכַח לִיה, וְאַלְקִי לִיה,
דְּכַתִּיב, (שׁוֹפְטִים ב) וַיַּחַר אֵף יי' בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנֵם
בְּיַד שׁוֹסִים וְגו', סָרַח בְּמַלְקֵדְמוֹן, וּמָרַד בְּאַבוּהָ,
אַפְקִיה מִבֵּיתִיה. מַה עֲבָדוּ יִשְׂרָאֵל, חָמוּ דְּהָא
אַתְּבַדְרוּ לְבַבְל, אֶתְעַרְבוּ בְּעַמְמֵיָא, נָסִיבוּ נְשִׁין
נְכַרְיֹת, וְאוּלִידוּ בְּנִין מִנְהוֹן. עִם פֶּל דָּא, אִימָא

לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

וְהוֹצִיא אֶת בְּנוֹ בְּכוֹרוֹ כַּמָּה גְבוּרֹת,
וְהִבִּיא אוֹתוֹ לְהִיכְלוֹ, וַיֵּשֶׁב הַרְבֵּה בְּבֵית
הַמֶּלֶךְ.

כִּי־יִזְכֹּר שְׁחָטָא לְאַבּוּי, הוֹכִיחַ אוֹתוֹ וְהִלְקָה
אוֹתוֹ, שְׁכַתוֹב וַיַּחַר אֵף ה' בְּיִשְׂרָאֵל
וַיִּתְּנֵם בְּיַד שׁוֹסִים וְגו'. סָרַח בְּמַמְקָדִם
וּמָרַד בְּאַבּוּי, הוֹצִיא אוֹתוֹ מִבֵּיתוֹ. מַה
עָשׂוּ יִשְׂרָאֵל? רְאוּ שְׁחָרֵי הַתְּפֹזְרוֹ בְּבַבְל
וְהַתְּעַרְבוֹ בְּעַמִּים, לְקַחוּ נְשִׁים נְכַרְיֹת
וְהוּלִידוּ מֵהֶם בְּנִים. עִם פֶּל זֶה הָאֵם

הַחוֹחִים, וְאוֹתָם חוֹחִים, מִיַּד שְׁחָרֵי הֵם
שֵׁם זִגְנוֹת, הָעֵלוּ עַנְפִים וְעָלִים וְשָׁלְטוּ עַל
הָעוֹלָם, וְאִזּוּ פְּרָחָה בִּינֵיהֶם הַשׁוֹשְׁנָה.

כִּי־יִזְכֹּר שְׁרָצָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהוֹצִיא
שׁוֹשְׁנָה וְלִלְקֵט אוֹתָהּ מִבִּינֵיהֶם, אִזּוּ יָבִישׁוּ
הַחוֹחִים וְנִזְרְקוּ וְהַתְּפֹלוּ וְלֹא נִחְשְׁבוּ
לְכָלוּם. בְּשַׁעְתָּא שְׁהוּלְךָ לִלְקֵט אֶת
הַשׁוֹשְׁנָה הַזֹּאת וְלְהוֹצִיא בְּנוֹ בְּכוֹרוֹ, בְּאוֹתוֹ
זְמַן הִלְךְ הַמֶּלֶךְ בְּתוֹךְ כַּמָּה חֵילוֹת
גְּדוּלִים וְשְׁלִטִים עִם דְּגָלִים פְּרוּשִׁים,

קְדִישָׁא הֵוֵת אִפְטְרוֹפּוֹסָא עַלְיָהּוּ.

וְעַל דְּעֵבֵד הָבִי, קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר, הוֹאִיל
 וְכִסּוּפָא אִיהוּ, לִיתִי בְּרִי אִיהוּ מִנְּרַמְיָה,
 הוֹאִיל וְחֵלֵל יִקְרִי, לָא אֶתְחַזִּי דְאֲנָא אִיזִיל תַּמָּן
 לְאִפְקָא לִיה, וְלִמְעַבְד לִיה נְסִין וּגְבוּרָן כְּמִלְקַדְמִין.
 תְּבוּ אִינוּן, בְּלָא סִיּוּעָא דְאֶתְחַזִּי לִזֵּן, בְּלָא פְּלִיאָן
 וְנִסִּין, אֶלָּא כְּלָהוּ מִתְבַּדְּרָן, כְּלָהוּ לְאָן כְּמִסְכְּנֵנוּ,
 וְתְבוּ לְהִיכְלָא דְמִלְפָּא בְּכִסּוּפָא, וְאִימָא קְדִישָׁא
 עֲרַבַת לִזֵּן.

חָאבוּ כְּמִלְקַדְמִין. מָה עֵבֵד קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא.
 אִפִּיק לְתַאי בְּרָא כְּמִלְקַדְמִין מְהִיכְלִיה,
 וְאִימָיָה בְּתַדִּיָּה. אָמַר, מִכָּאן וְלְהִלָּאָה, אִימָא וּבְרָה
 יִסְבְּלוּן כְּמָה בִישׁוּן כְּתָדָא, תָּדָא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה
 ג) וּבִפְשָׁעֵיכֶם שָׁלַחָה אִמְכֶם. וְעַל דָּא כְּתִיב, (דברים ד)
 בַּעַר לְךָ וּמִצְאוּךָ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרִית

לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ

הַקְדוּשָׁה הֵיטָה אִפְטְרוֹפּוֹס עֲלֵיהֶם. וְעַל שְׁעֵשָׂה כָּהֵן, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 אָמַר, הוֹאִיל וְזוּ בּוֹשָׁה, אִזּוּ שְׂיַבָּא בְּנִי
 מִעֲצָמוּ. הוֹאִיל וְחֵלֵל כְּבוֹדִי, לָא רְאוּי
 שְׂאֲנִי אֶלְדָּ לְשֵׁם לְהוֹצִיא אוֹתוֹ וְלַעֲשׂוֹת
 לוֹ נְסִים וּגְבוּרוֹת כְּמִקְדָּם. שְׂבוּ הֵם בְּלִי
 סִיּוּעַ שְׁהִיוּ רְאוּיִים לוֹ, בְּלִי נְסִים
 וּנְפִלְאוֹת, אֶלָּא כְּלָם מְפֹרָשִׁים, כְּלָם
 עֵינִים בְּעֵינִי, וְשְׂבוּ לְהִיכַל הַמִּלְדָּ
 כְּבוֹשָׁה, וְהָאֵם הַקְדוּשָׁה עֲרַבָה לָהֶם.
 חָטְאוּ כְּמִקְדָּם. מָה עָשָׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא? הוֹצִיא אֶת הַבֶּן הַזֶּה כְּמִקְדָּם
 מִהִיכְלוֹ עִם אִמּוֹ. אָמַר, מִכָּאן וְלְהִלָּאָה
 הָאֵם וּבְנָה יִסְבְּלוּ כְּמָה רְעוּת כְּאָחֵר. זְהוּ
 שְׂפָתוֹב, (ישעיה ג) וּבִפְשָׁעֵיכֶם שָׁלַחָה
 אִמְכֶם. וְעַל זֶה כְּתוּב, (דברים ד) בַּעַר לְךָ

הַיָּמִים. מָאִי בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים. אֶלֶּא דָּא הִיא אִימָא
קַדִּישָׁא, דְּהִיא אַחֲרֵית הַיָּמִים, וְעַמָּה סִבְלוּ כָּל מָה
דְּסִבְלוּ בְּגִלּוּתָא.

וְאִילוּ יְהִדְרוּן בְּתִיבְתָא, אֶפִּילוּ חַד בִּישׁ, אוּ
חַד צַעְרָא, דִּיעֲבַר עַלִּיהוּ, אַתְחַשְׁב
עַלִּיהוּ, כְּאִלוּ סִבְלוּ כִלָּא (ס"א וְאִי לֹאוּ סְתִימִים קִינְצָא) וְאִי
לֹא, כִּד יִסְתִּימִים קִינְצָא, (בִּישָׂא) וְכָל דְּרִין דִּילִיהּ.
כְּמָה דְּאָמַר בּוּצִינָא קַדִּישָׁא, דְּכִתְיב, (ויקרא כה)
לְצַמִּיתוֹת לְקוֹנָה אוֹתוֹ לְדוֹרוֹתָיו. וְכָל דָּא,
בְּתִיבְתָא תִלְיָא מִיִּלְתָּא. אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, וְדָאִי
הָכִי הוּא. וְעַל דָּא גִלּוּתָא אַתְמַשְׁךְ.

אַבְל קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כָּל מָה דְּחָמִי (ס"א דְמָחָא)
(נ"א דְלָקָא) לֹון לְיִשְׂרָאֵל, בְּהִיא אַחֲרֵית הַיָּמִים,
וּבְהִיא אַחֲרֵית הַיָּמִים יַעֲבִיד לֹון נִסְיוֹן וְנוֹקְמִין,

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

וְכָל הַדּוֹרוֹת שְׁלוּ, כְּמוֹ שְׂאֵמַר הַמְּנוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה, שְׂכַתוּב (ויקרא כה) לְצַמִּיתוֹת
לְקוֹנָה אוֹתוֹ לְדוֹרוֹתָיו. וְכָל זֶה, הַדְּבָר תִּלְוִי
בְּתִשׁוּבָה. אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, וְדָאִי כִּד זֶה,
וְעַל בֵּין נְמַשְׁכַת הַגִּלּוּת.

אַבְל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כָּל מָה שְׂרָאָה
(שְׂהַבְהָה) (שְׂהַלְקָה) לְיִשְׂרָאֵל - בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים
הַזֶּה. וּבְאַחֲרֵית הַיָּמִים הַזֶּה יַעֲשֶׂה לְהֵם

וּמְצַאוּךְ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרֵית
הַיָּמִים. מָה זֶה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים? אֶלֶּא זֶה
הָאֵם הַקְּדוּשָׁה, שְׂהִיא אַחֲרֵית הַיָּמִים,
וְעַמָּה סִבְלוּ כָּל מָה שְׂסִבְלוּ בְּגִלּוּת.

וְאִילוּ יַחֲזְרוּ בְּתִשׁוּבָה - אֶפִּילוּ רְעָה
אַחַת אוּ צַעַר אֶחָד שְׂיַעֲבַר עַלִּיהֶם,
יַחֲשַׁב עַלִּיהֶם כְּאִלוּ סִבְלוּ הַכֹּל. (וְאִם לֹא
יִסְתִּים הַקֵּץ) וְאִם לֹא - כְּשִׂיִסְתִּים הַקֵּץ (הַרְע)

דְּבַתִּיב, (ישעיה ב') וְהָיָה בְּאַחֲרֵי־תֵימֵי נֶכּוֹן יִהְיֶה הַר
בֵּית יי' בְּרֹאשׁ הַהָרִים. מֵאֵן רֹאשׁ הַהָרִים. דָּא
אַבְרָהָם סָבָא, פִּהֲנָא רַבָּא, רֹאשׁ דְּכָלָא. וּבְגִין דְּאִיהוּ
רֹאשׁ, פּוֹס דְּבִרְכָתָא, יִהְיֶה נֶכּוֹן בְּרֹאשׁ הַהָרִים, דָּא
אַבְרָהָם סָבָא, קַדְמָאָה לְשָׂאֵר הַהָרִים. פּוֹס דְּבִרְכָתָא,
אַצְטְרִיךְ לְמַהְיֵי מְתַקְנָא בְּיַמֵּינָא.

וְנִשְׂא מִגְּבָעוֹת. אַצְטְרִיךְ לְמַהְיֵי זְקִיף מִן פְּתוּרָא,
שִׁיעוּרָא דְּאֶקְרִי (ס"א דְּאִיהוּ) זֶרֶת, לְבִרְכָא
לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְדָא הוּא וְנִשְׂא מִגְּבָעוֹת.
מִגְּבָעוֹת מָאִי הוּא. אֵלָא בִּינָה וּבִין (תהלים מה טו)
בְּתוּלוֹת אַחֲרֵיהּ רְעוּתֵיהּ, שִׁיעוּרָא דְּזֶרֶת אִיהוּ. נִשְׂא
כּוֹס דְּבִרְכָתָא מִגְּבָעוֹת וְדָאִי, וְעַל דָּא טַבָּא דִּיהָא
לִיהּ לְהָאִי בְּרָא בּוֹכְרָא, בְּאַחֲרֵי־תֵימֵי אִיהוּ.

אֵמֵר לִיהּ שְׁפִיר קְאֻמְרָתִי, הָאִי קָרָא וְדָאִי הָכִי

לשון הקודש

וְנִשְׂא מִגְּבָעוֹת. צְרִיךְ לְהִיּוֹת נִשְׂא מִן
הַשְּׁלֶחֶן שְׁעוֹר שְׁנִקְרָא (שחזא) זֶרֶת לְבִרְךְ
אֵת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהוּוּ וְנִשְׂא
מִגְּבָעוֹת. מַה זֶה מִגְּבָעוֹת? אֵלָא בִּינָה
וּבִין בְּתוּלוֹת אַחֲרֵיהּ רְעוּתֵיהּ, שְׁעוֹר
הַזֶּרֶת הוּא. נִשְׂא פּוֹס שֶׁל בְּרִכָּה מִגְּבָעוֹת
וְדָאִי, וְעַל כֵּן הַטּוֹב שֶׁיִּהְיֶה לְפָנַי הַכְּבוֹד
הַזֶּה (שְׂרָאֵל) הוּא בְּאַחֲרֵי־תֵימֵי.
אֵמֵר לוֹ, יִפְחֵ אֻמְרָתִי, שְׁפָסוּק זֶה וְדָאִי

נְסִים וְנִקְמוֹת, שְׁכַתוּב (ישעיה ב') וְהָיָה
בְּאַחֲרֵי־תֵימֵי נֶכּוֹן יִהְיֶה הַר בֵּית ה'י
בְּרֹאשׁ הַהָרִים. מִי זֶה רֹאשׁ הַהָרִים? זֶה
אַבְרָהָם הַנֶּקֶן, הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל, הָרֹאשׁ שֶׁל
הַכּוֹל. וּמִשּׁוֹם שֶׁהוּא רֹאשׁ, פּוֹס שֶׁל
בְּרִכָּה, יִהְיֶה נֶכּוֹן בְּרֹאשׁ הַהָרִים, זֶה
אַבְרָהָם הַנֶּקֶן, רֹאשׁוֹן לְשָׂאֵר הַהָרִים,
פּוֹס שֶׁל בְּרִכָּה, צְרִיכָה לְהִיּוֹת מְתַקְנָת
בְּיַמֵּינָא.

הוא. בְּרֵאשׁ הַהָרִים, דָּא יְמִינָא, אַבְרָהָם סָבָא,
 דְּאִיהוּ רֵאשׁ הַהָרִים וּדְאִי. וְנִשְׂא מְנַבְּעוֹת,
 מִשְׁיַעוֹרָא דְנִבְּעוֹת, דְּאֵינוּן רַעוּתִיהָ. וְשִׁפּוּר
 קִאֲמַרְתָּ. (ישעיה ב) וְנִהְרוּ אֱלֹוֵי כָּל הַגּוֹיִם. מָאֵי הוּא.
 אֲמַר לִיה, וְאֶפִּילוּ נָשִׁים וְקַטְנִים וְשִׁמְשׁ דְּפִלַּח עַל
 פִּתְוֹרָא, אַף עַל גַּב דְּאִיהוּ לָא אָכַל, אַצְטְרִיךְ
 לְמִשְׁמַע, וְלְמִימָר אָמֵן. (ס"א לְהַרְיֵק בְּרַכָּה לְכוּס דְּלֵא וְכוּ) וְדָלָא
 יִימָא בַר נָשׁ, אָנָּא לָא אָכַלְתִּי, וְהוּאִיל (דף ק"צ ע"א) וְדָלָא
 אַצְטְרִיפְנָא לְזַמּוֹן, לָא אֲשַׁמַּע וְלָא אֵימָא אָמֵן. הַכֵּל
 חֵיבִין בִּיה.

דְּבַר אַחַר וְנִהְרוּ אֱלֹוֵי כָּל הַגּוֹיִם, אַף עַל גַּב
 דְּנָשִׁים וְקַטְנִים פְּטוּרִין מִן הַמַּצּוֹת, בְּכוּס
 דְּבְרָכָה הַכֵּל חֵיבִין, בְּלִבְד דִּינִדְעוֹן לְמֵאן
 מְבָרְכִין, וְדָא הוּא וְנִהְרוּ אֱלֹוֵי כָּל הַגּוֹיִם. אָתָּא
 רַבִּי יוֹסִי וְנִשְׁקִיָּה, אָמַר פְּמָה שִׁפּוּר מְלָה דָּא,
 וּמְתִיקָא לְחַבָּא.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

אָמֵן. (לְהַרְיֵק בְּרַכָּה לְכוּס) שְׁלֵא יֵאמַר אָדָם: אֲנִי
 לֹא אָכַלְתִּי, וְהוּאִיל וְלֹא הִצְטְרַפְתִּי
 לְזַמּוֹן, אֲנִי לֹא אֲשַׁמַּע וְלֹא אֵמַר אָמֵן.
 הַכֵּל חֵיבִים בּוּ.

דְּבַר אַחַר וְנִהְרוּ אֱלֹוֵי כָּל הַגּוֹיִם – אַף
 עַל גַּב שְׁנַשִּׁים וְקַטְנִים פְּטוּרִים מִן
 הַמַּצּוֹת, בְּכוּס שֶׁל בְּרַכָּה הַכֵּל חֵיבִים,

כִּי הוּא. בְּרֵאשׁ הַהָרִים – זֶה יְמִין,
 אַבְרָהָם הַנּוֹקֵן, שֶׁהוּא וְדְאִי רֵאשׁ הַהָרִים.
 וְנִשְׂא מְנַבְּעוֹת – מִשְׁעוֹר הַנִּבְּעוֹת, שֶׁהֵם
 רַעוֹנוֹ. וַיִּפְּהָ אֲמַרְתָּ. וְנִהְרוּ אֱלֹוֵי כָּל
 הַגּוֹיִם, מִי הוּא? אָמַר לוֹ, וְאֶפִּילוּ נָשִׁים
 וְקַטְנִים וְהַשִּׁמְשׁ שְׁעוֹבֵד עַל הַשְּׁלֶחֶן, אַף
 עַל גַּב שְׁאִינוֹ אוֹכֵל, צְרִיךְ לְשַׁמַּע וְלוֹמַר

הַשְּׁתָּא אֵית לְדִיּוּקָא, אִי הָאִי אַחֲרִית הַיָּמִים,
 אִיהִי כּוּם דְּבִרְכָה מִמָּשׁ, מַהוּ חַר בֵּית
 יי', הָוּה לִיה לְמַכְתַּב הָכִי, וְהָיָה אַחֲרִית הַיָּמִים
 נִכּוֹן יִהְיֶה בְּרֵאשׁ הַהָרִים. מַהוּ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים
 נִכּוֹן יִהְיֶה חַר בֵּית יי'. אָמַר לִיה, אַחֲרִית הַיָּמִים
 אִיהוּ אֵילָנָא כֻּלָּא, מִרִּישֵׁיה וְעַד סִיפֵיה, דְּהוּא
 אֵילָנָא דְטוֹב וְרַע. וְאַתָּא קָרָא לְבִרְרָא בְּאַחֲרִית
 הַיָּמִים, וְאַפִּיק חַר בֵּית יי', דָּא טוֹב בְּלֹא רַע. חַר
 בֵּית יי' וְדָאִי דְלִית תַּפְּן חוּלְקָא לְסִטְרָא אַחֲרָא,
 דְּהָא אַתְּבְּרִיר חַר בֵּית יי', מִגּוֹ אֵילָנָא דְאִיהוּ
 אַחֲרִית הַיָּמִים. וְדָא אִיהוּ כּוּם דְּבִרְכָה, דְּאִיהוּ נִכּוֹן
 בְּרֵאשׁ הַהָרִים.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, זַכָּאָה אֲרַחָא דָּא, דְּזַכִּינָא לְהָאִי
 מַלְהָ. אָמַר לִיה מִמָּאן שְׂמַעַת לָהּ. אָמַר

לשון הקודש

אָמַר לוֹ, אַחֲרִית הַיָּמִים הוּא הָעֵץ שֶׁל
 הַכֵּל, מִרְאֵשׁוֹ וְעַד סוּפוֹ, שֶׁהוּא עֵץ טוֹב
 וְרַע. וּבֵּן הַפְּסוּק לְבִרְרָא בְּאַחֲרִית הַיָּמִים,
 וְהוֹצִיא חַר בֵּית ה', זֶה טוֹב בְּלִי רַע. חַר
 בֵּית ה' וְדָאִי שְׂאִין שֵׁם חֵלֶק לְעַד הָאַחַר,
 שֶׁהָרִי נִכְתָּר חַר בֵּית ה' מִתּוֹךְ הָעֵץ,
 שֶׁהוּא אַחֲרִית הַיָּמִים. וְזוֹהִי כּוּם שֶׁל
 בְּרַכָּה, שֶׁהוּא נִכּוֹן בְּרֵאשׁ הַהָרִים.
 אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אֲשֶׁרִי הִדְרָךְ הוּא שְׂזַכִּינוּ

וּבִלְבַד שֶׁיִּדְעוּ אֶת מִי מְבָרְכִים, וְזוֹהוּ
 וְנִגְהָרוּ אֵלָיו כָּל הַגּוֹיִם. בָּא רַבִּי יוֹסִי
 וּנְשָׁקוּ. אָמַר, כַּמָּה יָפֵה דְבָר זֶה וּמִתּוֹךְ
 לַחֲדָה.

עֲבָשׁוּ יֵשׁ לְדִיּוּקָא, אִם אַחֲרִית הַיָּמִים הוּוּ
 הִיא כּוּם שֶׁל בְּרַכָּה מִמָּשׁ, מַה זֶה חַר
 בֵּית ה'? הִיָּה לוֹ לְכַתֵּב בְּדָה? וְהִיָּה אַחֲרִית
 הַיָּמִים נִכּוֹן יִהְיֶה בְּרֵאשׁ הַהָרִים. מַהוּ
 בְּאַחֲרִית הַיָּמִים נִכּוֹן יִהְיֶה חַר בֵּית ה'?

לִיה, יִזְמַא חֲדָא הַיִּנְנָא אָזִיל בְּאַרְחָא, וְשִׁמְעֵנָא
 וְחַמִּינָא לִיה לְרַב הַמְנוּנָא סָבָא, (נ"א לרבי שמעון) דִּתְהוּה
 דְרִישׁ לְהַאי קָרָא לְרַבִּי אַחָא, וּבִיּוֹן דְשִׁמְעֵנָא חֲדִינָא
 בֵּיה, וּנְטִירְנָא לִיה צְרִיר פְּכַנְפָּא דְלְבוּשָׁא, דְלָא
 יתְעַדִי מִנְּאִי לְעֵלְמִין. אָמַר לִיה, וְדָאִי מְלָה קְדִישָׁא
 דָּא, מְנַהִירוּ דְבוּצִינָא קְדִישָׁא אַתְנַהִיר. וּפְאָה דְרָא,
 דְקִיּוּמִי עֲלָמָא וְסַמְכוּי, שְׂרִיּוֹן בְּגִיּוּתָא. וְאִי אַנְתָּ
 צְרִירַת לְהַאי מְלָה בְקִשְׂרָא חֲדָא דְלָא יתְעַדִי מִינְךָ.
 אַנְנָא אֶצְרוּר לָהּ בְתַלְתִּין, אִוּ בְּאַרְבְּעִין קְשָׁרִין
 בְּכִיסָאִי, דְלָא יתְעַדִי מִינְּאִי לְעֵלְמִין. (כאן חסר).

עַל הַהֵיא מְלָה דְאַחֲמִי קְדִישָׁא בְרִיךְ הוּא
 לְמוֹשֶׁה, בְּגִין דְאַף עַל גַּב דְיִשְׂרָאֵל חֲבִין
 קָמִיה בְּכָל דְרָא וְדָרָא, לָא בְעֵי מָאן דְיִימָא
 עַלִיּהוּ דְלְטוּרִין. מְנַלְן. מְהוֹשֵׁעַ, דְכַתִּיב, (הושע א)

לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

וְתוּמְכוּי שׁוּרִים בְּתוּכוּ, וְאִם אַתָּה צוּרֵר
 אֵת הַדְּבָר הַזֶּה בְּקִשְׁרָא אַחַד שְׁלֵא יְסוּר
 מִמֶּךָ – אֲנִי אֶצְרֵר אוֹתוֹ בְּשָׁלְשִׁים אוּ
 בְּאַרְבְּעִים קְשָׁרִים בְּכִיסִי שְׁלֵא יְסוּר
 מִמֶּנִּי לְעוֹלָמִים.

עַל אוֹתוֹ דְבַר שְׁהִרְצָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא לְמוֹשֶׁה, מִשּׁוּם שְׂאָף עַל גַּב
 שִׁיִּשְׂרָאֵל חָטְאוּ לְפָנָיו בְּכָל דּוֹר וְדוֹר,
 לָא רָצָה מִי שִׂיאֵמַר עֲלֵיהֶם לְשׁוֹן הָרַע.

לְדַבֵּר הַזֶּה. אָמַר לוֹ, מִמֵּי שְׁמַעְתָּ אוֹתוֹ?
 אָמַר לוֹ, יוֹם אַחַד הָיִיתִי הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ
 וְשִׁמְעֵתִי וְרֵאִיתִי אֵת רַב הַמְנוּנָא סָבָא
 (לְרַבִּי שְׁמַעוֹן) שֶׁהָיָה דוֹרֵשׁ אֵת הַפְּסוּק הַזֶּה
 לְרַב אַחָא. וּבִיּוֹן שְׁשִׁמְעֵתִי, שְׁמַחֲתִי בּוֹ,
 וְשִׁמְרֵתִי אוֹתוֹ צְרוּר בְּכַנֵּף לְבוּשֵׁי שְׁלֵא
 יְסוּר מִמֶּנִּי לְעוֹלָמִים. אָמַר לוֹ, וְדָאִי
 שְׂדָבֵר קְדוּשׁ זֶה נְאוּר מְהַמְנוּרָה
 הַקְּדוּשָׁה. אֲשֶׁרִי הַדּוֹר שְׁעִמּוּדֵי הָעוֹלָם

תְּחַלֵּת דְּבַר יְיָ בְּהוֹשֵׁעַ, הָא אוֹקְמוּהָ מְלָה. וְעַל
 דָּא (הוֹשֵׁעַ ב) וְהָיָה מִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּחֹל תַּיִם
 וְגו'. וּבְגִין דָּא בְּרִיךְ לֹון בְּכַמְה בְּרַפָּאן, לְאַהֲדָרָא
 בְּתִיבְתָא, וְלֹאֲתָבָא לֹון לְגַבֵּי אַבְוּהוֹן דְּבִשְׁמִיא,
 וְלֹא אַעֲדֵי מִתַּמָּן, עַד דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְחַל
 עַל חוֹבֵייהוּ, וְאַתְנַקִּיאוּ קָמִיהָ.

אַלְיָהוּ מָה כְּתִיב בֵּיהּ, (מַלְכִים א יט) וַיָּבֵא וַיֵּשֶׁב תַּחַת
 רְתֵם אַחַד וְגו', אָמַר מְאָרִיָּה דְּעֵלְמָא,
 אֲתָתָא חָדָא שְׂדֵרַת לֹון לְיִשְׂרָאֵל, וּדְבוּרָה שְׂמָה,
 דְּכְתִיב, (שׁוֹפְטִים ד) וְהִיא יוֹשֶׁבֶת תַּחַת תַּמָּר דְּבוּרָה. דָּא
 הוּא רְתֵם, וְאַהֲדָרַת לֹון לְמוּטָב, דְּכְתִיב, (שׁוֹפְטִים ה) עַד
 שְׁקַמְתִּי דְּבוּרָה. וְאַנָּא עָאֲלִית בֵּינֵייהוּ, וְאַכְרַזִּית
 קָמִייהוּ וְלֹא יְכִילְנָא.

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

מַנִּין לָנוּ? מִהוֹשֵׁעַ, שְׂכַתוּב (הוֹשֵׁעַ א) תְּחַלֵּת
 דְּבַר ה' בְּהוֹשֵׁעַ. הָרִי בְּאָרוּ אֶת הַדְּבַר.
 וְעַל כֵּן הָיָה מִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּחֹל
 תַּיִם וְגו'. וּמִשׁוּם כֶּךָ בְּרַךְ אוֹתָם בְּכַמְה
 בְּרַכּוֹת, לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה וְלְהַשִּׁיבָם
 לְאַבְיָהֶם שְׁבִשְׁמִיָם, וְלֹא זֶן מִשָּׁם הַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא עַד שְׁמַחַל עַל חַטָּאֵיהֶם
 וְהִתְנַקּוּ לְפָנָיו.
 מָה כְּתוּב בְּאַלְיָהוּ? (מַלְכִים א יט) וַיָּבֵא
 וַיֵּשֶׁב תַּחַת רְתֵם אַחַד וְגו'. אָמַר, רַבּוֹן
 הָעוֹלָם, אִשָּׁה אַחַת שְׁלַחְתָּ לְיִשְׂרָאֵל
 וּדְבוּרָה שְׂמָה, שְׂכַתוּב (שׁוֹפְטִים ד) וְהִיא
 יוֹשֶׁבֶת תַּחַת תַּמָּר דְּבוּרָה. זְהוּ רְתֵם.
 וְהַחֲזִירְתָם לְמוּטָב, שְׂכַתוּב (שֵׁם ה) עַד
 שְׁקַמְתִּי דְּבוּרָה. וְאַנִּי נִכְנַסְתִּי בֵּינֵיהֶם,
 וְהַכְרַזְתִּי לְפָנֵיהֶם וְלֹא יְכִלְתִּי.

עַד דִּהְיֶה יְתִיב, אֲתַגְלִי עָלֶיךָ קְדָשָׁא בְּרִידָא הוּא,
 אָמַר לִיה מַה לָּךְ פַּה אֵלֶיךָ, בְּקַדְמוּתָא קָא
 הָיִית מְקַטְרָנָא וּמְקַנֵּי עַל בְּרִית, וּמְדַחְמִינָא בְּךָ
 דְּקָנִית עָלֶי בְּהֵוּא בְּרִית, נְטִלִית לִיה בְּרַעוּ דְּמִשָּׁה,
 וַיְהִיבְנָא לָךְ, עַד דְּמִשָּׁה הָוָה אָמַר (במדבר כה) הַנְּנִי
 נֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם. הַשְּׁתָּא דְּאִיהוּ דִּילָךְ, לָא
 אֲתַחֲזִי לָךְ לְקַטְרָנָא עֲלוּי, הָוָה לָךְ לְמַשְׁבַּק קְנוּיִיךָ
 לִי, כְּמָה בְּקַדְמִיתָא דִּהְיֶה דִּילִי, שְׁבַקְנָא לִיה לִידָא
 אַחֲרָא, וְלֹא קַטְרִינָא עֲלוּי.

מַה לָּךְ פַּה, מָאִי פַּה. בְּרִית קַיָּמָא, פַּה יִי אִיהוּ.
 בֵּינָן דְּלֹא בְּעָאת לְשַׁבְּקָא לִי פּוּמְךָ, אֲתַבְּרִי
 בְּאַתָּר דִּהֵוּא פּוּמָא. תַּנָּן, בְּהֵיִא שַׁעְתָּא, אֲתַעְבְּר
 מִנִּיה הֵוּא נְבִזְבּוּזָא דִּיהֵב לִיה מִשָּׁה. דִּתַּנָּן, מָאִי
 דְּכַתִּיב, (מלכים א יט) וַיִּלָּךְ בְּכַח הָאֲכִילָה הֵיִא וְגו'. עַד

לשון הקודש

כמו בראשונה שהייתה שלי, נתתי אותו
 לידי אחר ולא קטרנתי עליו.

מה לך פה. מה זה פה? ברית הקדש
 פה ה' היא. בינן שלא רצית להניח לי
 את פידך, יברא במקום של אותו הפה.
 שנינו, באותה שעה העברה ממנו אותה
 מתנה שנתן לו משה. ששנינו, מה
 שפתיב (מלכים-א יט) וילך בכח האכילה
 ההיא וגו' עד הר האלהים תרב -

עד שהיה יושב, התגלה עליו הקדוש
 ברוך הוא. אמר לו, מה לך פה אליהו?
 בראשונה היית מקטרנ ומקנא על
 הברית, ומשראיתני בך שקנאת עלי
 באותה ברית, נטלתי אותה ברצונו של
 משה ונתתי לך, עד שמשה היה אומר,
 (במדבר כה) הנני נתן לו את בריתי שלום.
 עכשו שהוא שלך, אינו ראוי לך לקטרנ
 עליו, הנה לך להשאיר את קנאתך לי,

הַר הָאֱלֹהִים חֹרְבָה. לְמַתְבַּע מִתַּמָּן, וְכִי מִתַּמָּן הָוּה
 בְּעֵי. אֲלָא לְמַתְבַּע כְּמִלְקַדְמִין, מִהָהוּא דִּירִית בְּהַר
 הָאֱלֹהִים, בְּרִית דָּא. פְּנַחֶם הוּא אֵלֵיהּ, וְדָאִי
 בְּדִרְגָּא דָּא. אָמַר לִיה מֹשֶׁה, לִית אַנְתָּ יְכִיל
 לְקַבְּלָא מֵנַאי, אֲלָא זִיל לִינְזַקְיָהוּ דִּישְׂרָאֵל, וּמַאי עֵינוּן
 תְּרוּחַ, וְאֵינוּן יְהִי לָךְ, וְכֵךְ הוּא עָבִיד. (חסר).

כַּמָּה טִיבוּ עָבִיד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכָל דָּרָא
 וְדָרָא לְיִשְׂרָאֵל. תָּא חֲזִי, מָה כְּתִיב, (מִיכָה ו')
 וְאַשְׁלַח לְפָנֶיךָ אֶת מֹשֶׁה אֶהְרֹן וּמְרִים. וְהָא כַּמָּה
 נְבִיאֵי הָווּ לְבַתָּר מֹשֶׁה, (דף ק"צ ע"ב) וְאַשְׁלַח לְפָנֶיךָ אֶת
 מֹשֶׁה אֶהְרֹן וְאַלְעָזָר וּפְנַחֶם יְהוֹשֻׁעַ וְאַלִּיָּהוּ וְאַלִּישַׁע,
 וְכַמָּה שְׂאָר צְדִיקֵי וְחַסִּידֵי מִיבְעֵי לִיה. אֵלִין תְּלַתָּא
 אֲמַאי. אֲלָא אָמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, עַמִּי, בְּנֵי,
 אֲמַאי לֹא תִדְכָּרוּן לְכָל טָבִין דְּעַבְדִּית לְכוּ.
 דְּשַׁדְרִית לְכוּ לְמֹשֶׁה אֶהְרֹן וּמְרִים.

לשון הקודש

דור ודור לישראל. בא וראה מה כתוב,
 (מִיכָה ז') וְאַשְׁלַח לְפָנֶיךָ אֶת מֹשֶׁה אֶהְרֹן
 וּמְרִים. וְהָרִי כַּמָּה נְבִיאִים הָיוּ אַחֲרֵי
 מֹשֶׁה! וְאַשְׁלַח לְפָנֶיךָ אֶת מֹשֶׁה אֶהְרֹן
 וְאַלְעָזָר וּפְנַחֶם יְהוֹשֻׁעַ וְאַלִּיָּהוּ וְאַלִּישַׁע
 וְכַמָּה שְׂאָר צְדִיקִים וְחַסִּידִים הָיָה צְרִיךְ
 לוֹמַר, אֵין לְמָה שְׁלִשָּׁת אֵלֶּה? אֲלָא אָמַר
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַמִּי, בְּנֵי, לְמָה לֹא

לְבַקֵּשׁ מִשָּׁם. וְכִי מִשָּׁם הָיָה מְבַקֵּשׁ?
 אֲלָא לְבַקֵּשׁ כְּמַקְדָּם מֵאוֹתוֹ שְׂרִישׁ בְּהַר
 הָאֱלֹהִים אֶת הַבְּרִית הַזֹּאת. פְּנַחֶם הוּא
 אֵלֵיהּ, וְדָאִי בְּדִרְגָּא אַחַת. אָמַר לוֹ
 מֹשֶׁה, אֵין אַתָּה יְכוּל לְקַבְּלָא מִמֵּנִי, אֲלָא
 לָךְ לְתִינּוּקוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל וּמִקְדָּם תְּרוּחַ
 וְהֵם יִתְּנוּ לָךְ. וְכֵךְ הוּא עָשָׂה.
 כַּמָּה טוֹב עָשָׂה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל

לְמַלְךְ בָּשָׂר וָדָם, דְּאִית לִיה מְדִינָתָא, וְשָׂדֶר
 לְגַבְהָ, גּוֹבְרִין, אַפְרָכִין רַבְרַבִּין, דִּיהוּן
 מְנַהֲלֵי עַמָּא, וּמְעֵינִין בְּהוּ, וּבְדִינֵיהוּ. מָאן
 אַצְטְרִיד לְמַהְיֵי זְקוּק בְּמִזּוּנֵיהוּ, בְּמַלִּין דִּיעֲטָרְכוּן.
 לָאוּ עַמָּא דְּמְדִינָתָא, בְּעַל פְּרַחֲיֵיהוּ יַעֲטָרְכוּ לְעֵינָא
 בְּהוּ, וּלְמִיחָב לְהוּ יִקְרָא.

שְׂדֵרִית לְמֹשֶׁה, אִיהוּ אִיְתִי קָמְיִכוּ מִן לְמִיכַל,
 וְנָהִיל לָכוּ וּלְבָנֵיכּוּ וּלְבַעֲרֵיכּוּ,
 וְאַשְׁתַּדַּל בְּדִינֵיכּוּ, (ס"א בְּמִזּוּנֵיכּוּ) וּבְכָל מָה דְּאַצְטְרִיד
 לָכוּ. שְׂדֵרִית לְאַהֲרֹן, אִיְתִי (ס"א לָכוּ עֲנִי) הִיכְלִין דְּעֲנִי
 יִקָּר לְחַפָּאָה עַלְיִיכּוּ, בְּמַלְכִין. אַסְחֵי לָכוּ בְּטַלֵּי יִקָּר,
 דְּלֹא אַתְרַקְבוּ לְבוּשֵׁיכּוּן וּמְנַעֲלִיכּוּן, וְהוּוּ מִתְחַדְּשֵׁי
 בְּכָל יוֹמָא. שְׂדֵרִית לְמַרְיָם, אִיְתִיאָת בִּירָא
 לְאַשְׁקָאָה לָכוּ, וְשַׁתִּיתוּן אֶתוּן וּבַעֲרִיכּוּן. אֵינּוּן יַתְבוּ

לשון הקודש

שְׂלַחְתִּי אֶת מֹשֶׁה, הוּא הִבִּיא לְפָנֵיכֶם מִן לְאַכַל, וְנִהַל אֶתְכֶם וְאֶת בְּנֵיכֶם וְאֶת בְּהֵמַתְכֶם, וְהִשְׁתַּדַּל בְּדִינֵיכֶם (בְּמִזּוּנֵיכֶם) וּבְכָל מָה שֶׁהַצְטָרַכְתֶּם. שְׂלַחְתִּי אֶת אַהֲרֹן, הִבִּיא (לְכֶם עֲנִי) הִיכְלוֹת שֶׁל עֲנִי כְבוֹד לְכִסּוֹת עֲלֵיכֶם כְּמוֹ מְלָכִים. רַחֵן אֶתְכֶם בְּטַלֵּי כְבוֹד שֶׁלֹּא יִרְקְבוּ לְבוּשֵׁיכֶם וּמְנַעֲלֵיכֶם, שֶׁהוּוּ מִתְחַדְּשִׁים בְּכָל יוֹם. שְׂלַחְתִּי לְמַרְיָם, הִבִּיאָה בָאָר

תִּזְכְּרוּ אֶת כָּל הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתִי לְכֶם, שְׂשַׁלַּחְתִּי לְכֶם אֶת מֹשֶׁה אַהֲרֹן וּמַרְיָם? לְמַלְךְ בָּשָׂר וָדָם שֵׁישׁ לוֹ מְדִינָה, וְשַׁלַּח אֵלֶיהָ אֲנָשִׁים גְּדוֹלִים, שָׂרִים וְשַׁלִּיטִים, שִׁנְהִלוּ אֶת הָעָם וַעֲנִינוּ בְּהֶם וּבְדִינֵיהֶם. מִי צְרִיד לְהִיּוֹת זְקוּק בְּמִזּוּנָם וּבְדַבְרֵים שִׁיעֲטָרְכוּ, הֲלֹא לֹא עִם הַמְדִינָה? הָרִי בְּעַל פְּרַחֲם יַעֲטָרְכוּ לְהַשְׁגִּיחַ עַל דְּרַכְיֵיהֶם וּלְתַת לָהֶם כְּבוֹד.

לְכוּן, וּמִדְּלֵהוֹן אֲכַלְתוּן וְשָׁתִיתוּן, וַיְתִיבְתוּן בְּחוּפְאָה
 דִּיקָר דְּלֵהוֹן. וּמִדְּלְכוּן לָא יִתְבְּתוּן לוֹן. וְלֹא עוּד,
 אֲלֹא דְאִשְׁתַּדְּלוּ עַלִּיכוּן, וְנִמְלוּ עַל צוּאֲרֵיהוֹן
 מִטּוֹלְכוּן, וְהִיִּיתוּן מִתְרַפִּין וּמִנְדַּפִּין לוֹן.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, לָאוּ הָוָה אֲבָא רַחֲמָן עַל בְּנֵי
 בְּקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא, וּקְרָא הוּא דְבְּתוּב,
 (מלכים א ח) לֹא נִפְּל דְּבַר אֶחָד מִכָּל דְּבָרוֹ הַטּוֹב וְגו'.
 תָּא חֲזִי רַחֲמָנּוּ דִּילֵיהּ, אֵלּוּ אָמַר לֹא נִפְּל דְּבַר
 אֶחָד מִכָּל דְּבָרוֹ וְלֹא יִתִּיר, נַח לְעֵלְמָא דְּלֹא
 אִתְבְּרִי. אֲבָל מִדְּאָמַר מִכָּל דְּבָרוֹ הַטּוֹב, וְאִפִּיק
 בִּישׁ לְאַחוּרָא, דְּהָא מְלָה דְּכִישׁ לָא בָּעֵי לְמַעְבַּד.

וְאַף עַל גַּב דְּאַגְזִיזִים, וְאַרְיִים רְצוּעָה, אֲתָאֵת אֲמָא
 וְאַתְקַפַּת בְּדְרוּעֵיהּ יְמִינָא, וְקָם רְצוּעָה
 בְּקִיּוּמֵיהּ, וְלֹא נַחִית לְתַתָּא, וְלֹא אִתְעַכִּיד, בְּגִין

לשון הקודש

שְׂבָתוּב, (מלכים-א ח) לֹא נִפְּל דְּבַר אֶחָד
 מִכָּל דְּבָרוֹ הַטּוֹב וְגו'. כֵּן וְרָאָה
 רַחֲמָנוּתוֹ: אֵלּוּ אָמַר לֹא נִפְּל דְּבַר אֶחָד
 מִכָּל דְּבָרוֹ וְלֹא יוֹתֵר – נוֹחַ לְעוֹלָם שְׁלֹא
 נִבְרָא. אֲבָל מִשְׁאֲמַר מִכָּל דְּבָרוֹ הַטּוֹב,
 וְהוֹצִיא הֲרַע לְאַחוּר, שְׁתַּרִּי דְּבַר שֶׁל רַע
 לֹא רָצָה לְעֲשׂוֹת.

וְאַף עַל גַּב שְׂהַפְחִיד וְהָרִים רְצוּעָה,
 בָּאָה הָאֵם וְהַחֲזִיקָה בְּרוּעַ יְמִינוֹ, וְעַמְדָה

לְהַשְׁקוֹת אֲתָכֶם, וְשָׁתִיתֶם אֲתָם
 וּבְהַמְתָּכֶם. הֵם נִתְּנוּ לָכֶם, וּמִשְׁלָחֶם
 אֲכַלְתֶּם וְשָׁתִיתֶם וּישְׁבַתֶם בְּחַפְת
 הַכְּבוֹד שְׁלָחֶם, וּמִשְׁלָכֶם לֹא נִתְּתֶם לָהֶם.
 וְלֹא עוּד, אֲלֹא שְׂהַשְׁתַּדְּלוּ עַלִּיכֶם וְלָקְחוּ
 עַל צוּאֲרֵם אֵת מִשְׁאֲכֶם, וְהִיִּיתֶם
 מִתְרַפִּים וּמִנְדַּפִּים אוֹתָם.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, לֹא הָיָה אֵב רַחֲמָן עַל
 בְּנֵי כְּמוֹ הַקּוּדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּפְסוּק הוּא